

izsák ildikó

Tisztességes vacsora

 Publio

Tisztességes vacsora

Izsák Ildikó

Istvan Tornyosy

Zürich 1976

Kiadva: 2015

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

- Jó estét!
 - Jó estét, uram ..., parancsoljon!
 - Vacsorázni szeretnék ..., és vendégem is lesz.
 - Egy kétszemélyes asztalt ajánlanék, ott ..., egy csendes sarokban ...
 - Közel esik a konyha bejáratához?
 - Nem, uram ..., akkor viszont inkább emitt ..., megfelel?
 - Tökéletesen, köszönöm.
 - Tessék parancsolni, foglaljon helyet! Hozom az étlapot ...
 - Nem, nem szükséges, köszönöm.
 - Nem vacsorázni óhajt, uram?
 - De, igen ..., vacsorázni fogok. Kérem, mondja meg a főszakácsnak, hogy egy tisztességes vacsorát kérek.
 - Elnézést, uram ... , de ...
 - Igen, tudom, nem így szoktak rendelni, és azt is tudom, hogy vendégeik elégedetten távoznak ..., hallottam a mesterszakács hírét. Kérem, így mondja meg neki ... , van egy ilyen rendelés ... , két személyre, és egy üveg francia pezsgő is lesz ...
 - Természetesen, uram. Nálunk a vendég óhaja parancs ...
 - Persze, persze ... jobb helyeken - mondja a vendég megigazítva elegáns nyakkendőjét. Fekete aktatásakájából egy könyvet és egy színes, kötött mellénykét tesz az asztalra.
- A sokat megélt, öregecske pincér huncut mosollyal a szája szegletében indult a konyhára, hogy leadja a rendelést.

Pillanatokon belül nyílként hasít a levegőbe a kiáltás:

- Csiri-í-í!

Aznap este a konyhájáról híres Rézkakas vendéglő előkelő vendégei a mesterszakács remekeit nélkülözni kényszerültek.

nëm tom mamusom mír nëm szeret engëm a Gizust símogassa mæg becézgeti mindig nekëm mæg csak aszt mongya hogy vakarík hát az igaz hogy én vagyok a legkisebb ötünk közű de azír én nagyonn szeretëm mamusom is mæg papusom is

ëggy vasárnap hajnába ára íbrettem hogy mamusom a tyúkudvarba rijogassa a csirkékét osztánn mire főhúsztam a gatyámot nos futottam ki mǎ nígy ott fekütt a kík lavórba leforrázvo én nagyonn szereték koppasztanyi pedig marha bűdös a leforrázott csirke plánë āgusztusba mikor mǎ koránn rëggë meleg van

mamusom nagyonn örűt hogy kimëntem monta hogy vendígëk gyünnek Ella nénémék azoknak lëssz ebíd jobb lëtt vóna ha Katus nénémék gyünnek mer azoknak van ëggy fijuk a Bélus mos mægü iskolábo mind én Ella nénéméknek mæg nincsen gyerekük de azír örűtem montam mamusomnak hogy én maj segíttek főznyi mer én úgyis szakács lëszëk

papusom monta hogy mámo marha meleg lëssz kinn ëszünk a nagy mæggyfa alatt oda is út mǎ dilelött a nagy asztalho én mæg hortam ki a sörököt neki a kamrábú amikor kajátott de osztánn mamusom mírges lëtt ... többet nëm vihettem

a lëjánytestvírejim takarítottak mæg rendëszkëttek benn a szobákbo mamusom aszt monta hogy mindënnëk ragyognyi köll mer az Ellánok ojan a szëme mind a rëggöny

én nagyonn szeretëm Ella nénémët ëccër vótam náluk kiskoromba sokat mëntünk vonattā mæg busszā mire odaírtünk jó vót náluk pedig Berti bátyámnok ojan szúrós vót a szëme mindig aszt monta nekëm hogy kölök Ella néném mæg mírgelődött hogy van annak a gyereknek rendës neve

mit bántom én hugyann híll mindig adott savanyú cukrot osztánn jáccott velem mæg mëntünk a kerbe szívat szënnyi

Ella néném kérdëzgette nëm akarok i náluk marannyi de én mǎ alig vártom hogy hazavigyën a vonat mamusomho

no osztánn mæggyüttek a vendígëk Berti bátyám a kezembe nyomott ëggy nagy táblo csokoládët mæg íletëmbe nëm láttom ijen nagyot beűtem a szobábo a nagy asztā alá hogy në lássanak a lëjányok

ott ettem a csokoládét m̄a ippenn csak egy darabka v̄ot mikor papusom kajátott osztann m̄eginn horhattam a s̄örököt a m̄eggyfa alá

ebíd utann mamusom monta hogy m̄ennyünk jácsonyi mer nekik beszínnyivalójuk van Ella n̄énémékk̄e

a l̄ejányok n̄em akartak velem jácsonyi suskusótak osztán l̄efutottak a kerbe ez̄ek ijen majomparádék hát n̄em is érdekk̄onek inkább a tyúkudvarba tíblábótam igaz n̄em soká mer papusom kajátott hogy hun vagyok odahít magukhó gondótam m̄eginn s̄örököt k̄ő hordanyi de Berti bátyám ēkeszte mondanyi hogy így m̄eg úgy én m̄eg s̄emmit n̄em értettem abbú amit beszít de a víginn kisűt hogy enḡem Ella n̄énémék ēvisznek magukhó másro n̄em emlíksz̄ek āra íbrettem hogy a szobábo feksz̄ek az ágyonn Ella n̄éném s̄ímogat m̄eg mondogattya hogy jól van aranyom semmi baj jól van Ella n̄éném n̄em úgy beszíll mind mink

enḡem m̄a osztán s̄emmi s̄e érdekk̄ót